

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Historiae|| Natvralis|| Dell|| Serpentibvs|| Libri Dvo.||

Jonston, Jan

Heilbronnae, MDCCCLVII.

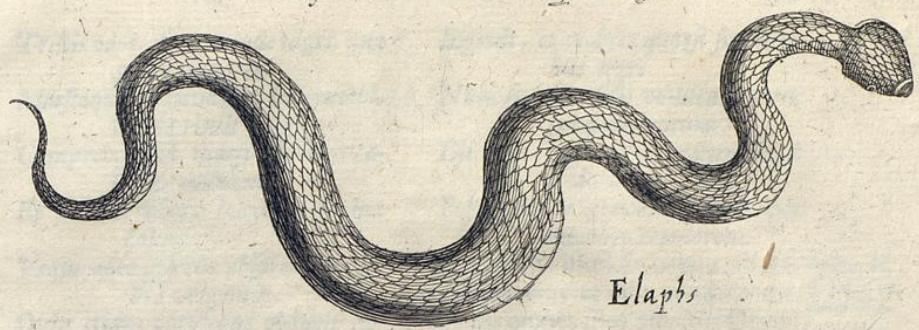
VD18 90529200

Illustration: Tab. V. Dryinus. Stinckschlang [...]

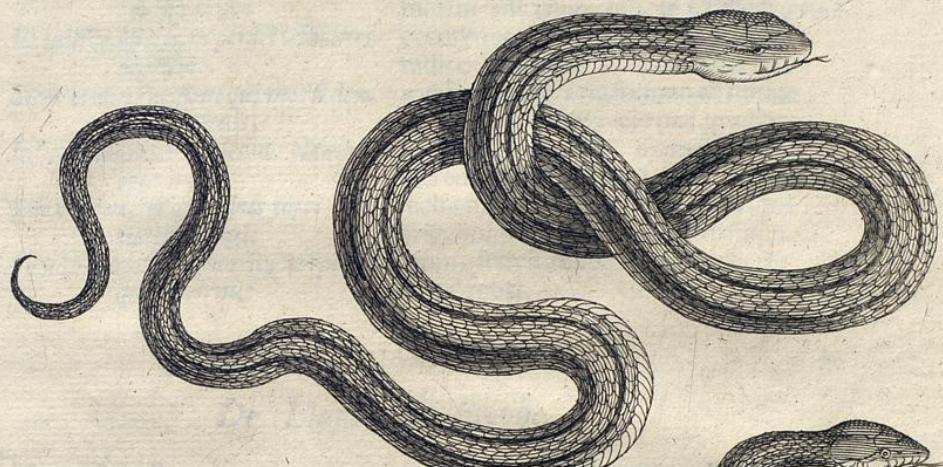
urn:nbn:de:gbv:45:1-11078

Tab. v.

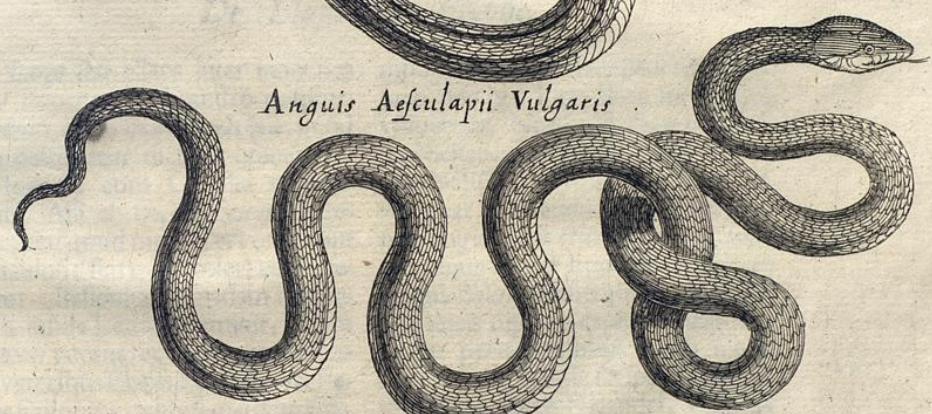
Dryinus . Steinenschlang

Elaphis

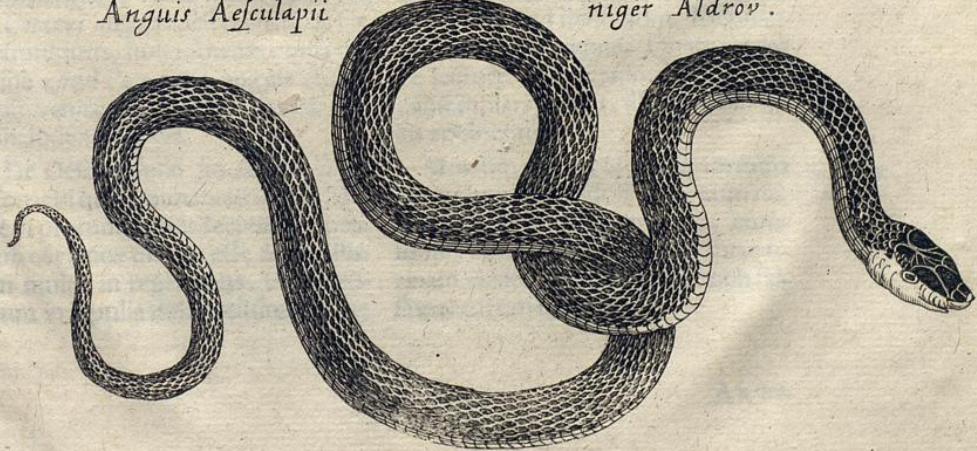

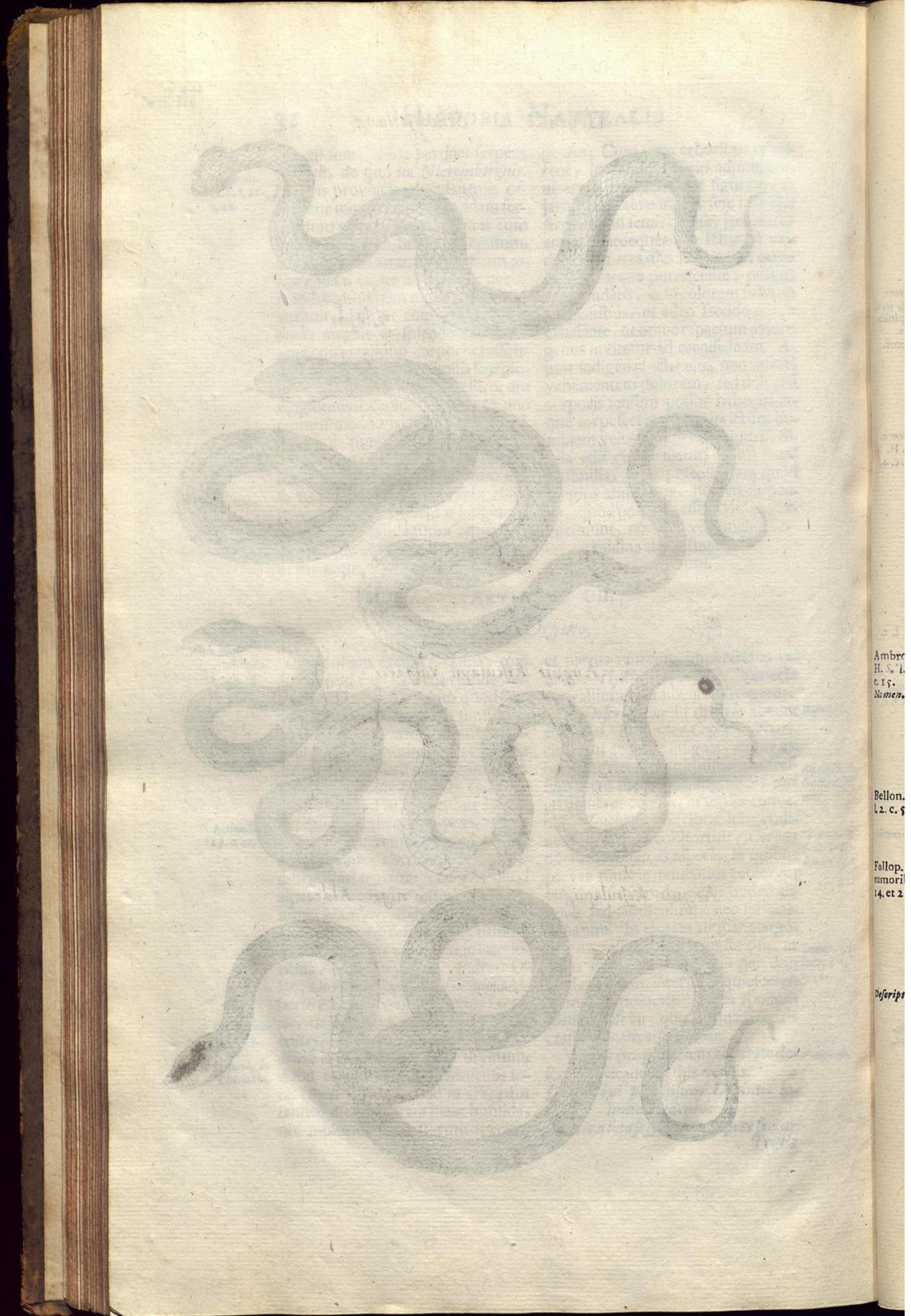
Anguis Aesculapii Vulgaris

Anguis Aesculapii

niger Aldrov.

Ambre
H. S. L.
c. I. 5.
Nomen.

Bellon.
L. 2. c. 5

Fallop.
umoril.
14. et 2

Difcripta

*Tristis odor, surguntque nigri, qua
plaga tumores,
Maestaque tristitia, et lacrymabi-
lis opprimit angor
Comprehensam morsi quadam ca-
lige mentem
Et periens nimio flaccescit forma
dolore :
Vsque adeo pascens absunit mem-
bra venenum,
Quin etiam obscurans obducit lu-
mina nubes
Et misere affectum perdit lethaliter
aegrum.
Sunt etiam ejusdem qui morsi den-
tibus anguis,
Instar balantum soleant clamare
caprarum
Sive ovium, et gravibus torti cru-
ciatibus angi.
Pallidus urinæ liquor it, torpens-
que veterius*

*Ingruit, et crebris quasi singulti-
bus aegri
Nunc similem felli vomitum, nunc
sanguinolentum
Ejiciunt, ipsumque malum facit
arida labra,
Postremoque gravem fundit per
membra tremorem.*

Symptoma illud de balatu, ab Aë-
tio, Aegineta, et aliis confirmatur. Aelian. H.
Aelianus omnes illos affectus Dryini
morsui adscribit, qui in Chelydro
occurrunt. Videntur ei quercuum
radices resistere. Inflexae enim haec
et circumvoltae, a summo ad imum
sensim deficientes, corpus gradien-
tis Dryini imitantur, ejusque chara-
cterem ferunt. Dioscorides Aristochiam cum vino laudat: Grevinus
origanum contusum et morsui impo-
situm, lixivium cum oleo, et theria-
cam probat.

ARTICVLVS XIV.

De Elape seu Elaphe.

Ambrofin.
H. S. l. 1.
c. 15.
Numen.
Bellon. Obs.
l. 2. c. 51.
Fallop. de
tumorib.
14. et 22.
Dscription.
E Lops seu Elaps inter innocuos serpentes a Nicandro ponitur. Quidam διὸ τὸ ἐλέπειν τὴν ὄπα, quod visu destituatur dictum opinantur: et fortasse cum Caecilia confundunt. Alii ab ἔλαφος Cervo deducunt; seu quod more Cervorum sint meticuloſi; seu quod celeri cursu fe- rantur. Bellonius cujusdam serpen- tis in insula Lemni meminit, quam *Laphiati* vocant, eundemque cum eo qui veteribus *Elaphis* arbitratur. Fa- cit et Fallopius cujusdam quem *Cer- vonis anguem* vocat mentionem; ut et *Cerveri anguis*: sed cum illum Ca- primulgum, hunc Anzam, quo no- mine apud Patavinos anguis *AEscu- lapii* venit, vocet, diversos ab isto concludendum est.

De Descriptione ita *Ambrofinus*. Monachi qui commentati sunt in Me- suem promulgarunt serpentes quos- dam cervinos similes esse nigris illis, qui multis in regionibus, et potissi- mum in Apulia sunt notissimi, neque

multum veneni participant: quapropter per hos forte Boas intelligere voluerunt. Nos in Musaeo Illustrissimi Senatus Bononiensis, quod olim fuit doctissimi Vlyssis Aldrovandi, invenimus coloratam iconem serpen- tis, longitudinis trium pedum circiter, cuius venter lutei est coloris, et tergus coloris Leucophaei, cum tribus lineis nigris a capite ad caudam usque percurrentibus: sub icone haec nomina extant scripta. Elope, vel Elape, forte Nicandri, Elaphis quorundam, Laphiati, incolis Lemni insulae apud Bellonium. Elephan- tias, forte et Cervone. Quamobrem ut letores hujus animalis figuram contemplari possint, illam hoc in lo- co exhibemus.

Morsum ejus volvulosa tormina sequuntur, si Aëtii Elaps, cum no- l. 32. c. 5. stro idem est. Contra eum, com- munia auxilia, illa inprimis quae u- rinam cident, prosumt. Nec non fal- samentorum cibus.

ARTI-